

man udelukker Hartkornet og gaacr til en Indtægtskat, som er reent personlig, altid den Banskfeligbed, der ligger i at finde de Personer, som ikke høre hjemme i Communen, men som have deres Bopæl der. Med Hensyn til dem er det Samme Tilfældet som med Hensyn til juridiske Personer. Man bedømmer Communernes Skatteevne i det Store for en væsentlig Deel efter den hele Besiddelse og Bævælgelse, der er i Communen, og fordeeler Skatten der uden at kunne beskaffe den, der maaskee har den største Indtægt, paa Grund af, at han boer i en anden Commune, som er sat i ringere Skat, hvorefter den første Commune i ham alene vilde have Skatteevne nok til at udrede større Skat. Man maa vel lægge Mærke til, at man først kommer ud over denne Banskfeligbed, naar man forlader Inddelingen i større og mindre Communer og lader Communerne selv besørge Beskatningen og Opkrævningen. Man maa, troer jeg, enten komme til at beskaffe hele Landet, eller man maa endnu ikke i dette Dieblik forlade Beskatningen paa Hartkorn; men vil man hellere opgive at ramme de juridiske Personer, om hvilke her er Tale, gjør man aabenbart et meget stort Fremstridt med Hensyn til Beskatningens Fordeling ved aldeles at forlade Hartkornet og opgive § 1. Naar den ærede sidste Taler, saavel som ogsaa et æret Medlem ligeoverfor (Fonnesbech), har meent, at man i det Hele kunde tage Hartkornet som Maalestof for Indtægt, troer jeg, at dette er urigtigt, og naar det førstnævnte ærede Medlem har bragt det tilbage til, at man skulde beskaffe Hartkornet med en Minimumsskat og derpaa — forsaavidt jeg forstod ham — regulere Resten efter Indtægten, da maatte denne Minimumsskat være meget lav. Jeg troer imidlertid, at det ærede Medlem ansætter den for høit; jeg troer, at han ved sin Angivelse har naaet det Høieste, som i Gjennemsnit falder paa hver Tønde Hartkorn som Skatteindtægt. Var det ikke 3 Rd. pr. Tønde Hartkorn? (Fenger: Jo!) Ja, saa troer jeg, at det er temmelig høit; men dette er ialtsald Noget, der nærmere bør undersøges. — Hovedspørgsmaalet er altsaa egentlig det: Tør man forsøge paa strax at komme over til en virkelig Indtægtskattelov? I den Anledning vil jeg

tillade mig at spørge den ærede Formand, om han ikke erindrer, at dengang Indtægtskatteloven blev behandlet, bleve Betænkningen og Forslagene samlede og ombeelte som et Hefte, hvoraf der maaskee endnu er et heelt Oplag tilbage; men hvis dette ikke er Tilfældet, vilde det maaskee være nyttigt for de ærede Medlemmer og for denne Sags Behandling, om disse Actstykker bleve trykte og ombeelte, maaskee endog i et meget større Antal, end der er Medlemmer i Salen, for at Enhver kunde gjøre sig bekendt med Forskjellen imellem det foreliggende Forslag og en virkelig Indtægtskattelov, for paa den Maade at komme til Erkjendelse af, hvor store eller smaa Banskfeligheder det vil have, at gjøre det Skridt, hvorom her er Tale.

Formanden: Jeg skal i Anledning af det ærede Medlems Spørgsmaal svare, at det ligger saa langt tilbage i Tiden, da den omtalte Sag blev behandlet, og navnlig er den bleven behandlet længe, før jeg begyndte at fungere som Formand, saa at jeg ikke nu er vidende om, hvilke Oplag der er i Rigsdagens Archiv tilbage af, hvad der i sin Tid er trykt om Udvalgets Forhandlinger og Forhandlingerne her i Salen angaaende den nævnte Sag. Jeg skal imidlertid nærmere lade det undersøge, og da jeg ikke betvivler, at der i den foreliggende Sag vil blive nedsat et Udvalg, skal jeg conferere med det eventuelle Udvalg om, hvorledes der skal forholdes i den Retning, som det ærede Medlem antydede.

Tscherning: Maa jeg takke den ærede Formand. — Det er muligt, at man ved at have dette Arbejde klart for Die vilde see, at Indførelsen af en saadan Skat er forbunden med færre Banskfeligheder, end der maaskee vil være forbundet med at rette dette Forslag. At blive staaende ved dette Forslag og at tage Ulemperne, som de ere, eller at forarbejde det andet til at afløse dette, er let gjort, men at prøve paa at forbedre det, for dog snart at komme til den Erkjendelse, at det er ufuldstændigt og ikke kan bruges, men inden et Aar maa fortrænges af et andet, synes mig ikke at være rigtigt. Man skal i dette Dieblik, troer jeg,